

Нека да започнем с най-тривиалния, но въпреки това пиперлив въпрос, който се задава на всеки автор: Защо пишете? Какво е за вас литературата: призвание, работа, хоби ..?

Пиша, за да се лекувам. От самия себе си. Не е призвание, още повече пък работа. Ако се превърне в работа, това означава да се стане ежедневие, а то убива. Убива всичко истинско. Убива самия автор, като такъв. Убива свободата му.

Когато приех да стана част от редакторския екип на електронно списание „Нова Асоциална Поезия“, водещ мотив беше, именно това, че всички ще дадем част от

себе си и собственото ни време, в името на създаването и поддържането на една алтернативна сцена, без да очакваме нищо в замяна. Затова обичам хората, които са обвързани със списанието. Никой не го приема като работа, а напротив.

Работя, като...

Като експерт продажби в бизнеса с автомобили. Именно още една причина, да държа моята поезия далеч от това да се превръща в работа.

За последно плаках, защото...

осъзнах една от поредните шеги на живота.

Ще променя мналото си, защото...

имам прекрасно дете. Единствено, сина ми е в състояние да ме накара да променя нещо в себе си. Макар, че не съжалявам за абсолютно нищо досега. Все пак съм основна част от моето минало.

Ако имах двойник...

Щях да го пратя в ежедневието

ми, да работи, да бъде полезен и да прави всичко, което живота изисква от един добър човек. А аз, щях да седя настране, да пуша цигара и да се наслаждавам, само на красивите моменти и пейзажи, които живота е способен да му предложи.

Не ми стига смелост за...

да поставя себе си над любим човек.

Никога няма да опитам...

да повярвам в друго, освен в Бог.

Моята рецепта за успех е...

поставям си постижими цели, и когато вярваш, рано или късно, времето намества своя ход и спрямо теб.

На кой въпрос искате да отговорите, но никога не ви го задават?

Отговора е не. Егото е хубаво нещо, стига да не се вземеш насериозно. И това се отнася за всичко свързано

с мен. Ние сме прашичка в окото на вселената, която с едно намигване може да изчезне. Когато тръгнеш да мислиш себе си за нещо повече от някой друг, помисли пак.

Критиката по мой адрес я...

ненавиждам. Шегувам се. Тя е необходимо зло. Особено, градивната. Винаги ми е интересно, когато прочита или чуя нечии чужди мисли, за моите такива. Уча се.

Най-добрият и ценен съвет е...

да не се страхуваш да бъдеш себе си. Това е.

Звездната болест заразна ли е?

Сигурно, но едва ли ще разбере някога. Предпочитам да усещам земята под краката си, космоса не е за мен. Поне докато съм жив.

Кои са Вашите критерии за добра литература? Какви характеристики трябва да притежава един литературен текст, за да го определите като такъв?

Аз чета поезия и проза, в контекста на самият автор. Важно е искреността, личното. Търся него. Автентичното. Метафори, стилистика, художествени умения и похвати на автора са негови важни оръжия, в това да създаде нещо добро. Но най-важното е да открия него. Там се крие истината, изкуството, вечното. Иначе, ако той липсва, всичко друго е подмяна, просто продукт. Аз съм меломан. Като такъв, ще дам пример в музиката. Иън Къртис и Джой Дивижън, музиката му е самият той, в текстовете му, изразява себе си, търси си се до смъртта. Затова са толкова ценни и сега, защото са истина. Това е изкуството. То не е угодно. От друга страна, например бой банда от края на 90-те, колкото искаш такива. Създаден продукт с цел търсе-

не на задоволяване на потребителска нужда. Ако няма такава, тя се създава също. Това е подмяна, фалш. Така е и в литературата. За мен, добра литература е Джой Дивижън.

Съвременник или класик...

Класиците са заели своите места в историята на времето и аз уважавам това. Определено съвременник.

Сега или утре...

Винаги сега. Утре вече е минало.

Бързо или утвърдително...

Няма значение. Никой не знае колко време има.

Какво е България?

Моята родина. И родината на моето дете.

Четете ли е-книги?

Да, но рядко. Предпочитам мириса на хартия.

“Изживей ме” до болка, до смърт, до край, с такава любов, в която и умирането е невъзможно, с такава любов, от която изход няма. Защото тя съществува и отвъд смъртта, която е просто миг във вечното ѝ царство.

Пред Вас е една книга, чиито метафори не са отричане на живота, а утвърждаване на изгарянето. Страници, в които отдаването е действие, равнозначно на самоубийствено съществуване чрез другия. Книга с изключителна сила на въздействие, криеща се в искреността на споделеното себе си, в смелостта на излизането извън душата, за да се търсиш отвъд, там, където те няма, там, където никога няма да бъдеш намерен. Думи с лице, което не може да се нарисова, защото няма да „стигне черното“, думи – тела, думите като смърт от любов. Писане като отпътуване от живота, поезия като „приказка без щастлив край“ и затова до болка истинска. - Ива Спиридонова

Александър Иванов е роден на 9 септември, 1986 г. в гр. София. През 2005г. завършва ЗЗЕГ „Св.София“ с английски език, 2012 г. се дипломира с отличие в магистърската специалност „Международна търговия и развитие“ в УНСС. Редактор на списание „Нова асоциална поезия“. Негови стихотворения са преведени и публикувани на арабски език в палестинското издание за култура „Алхагас“.

“Изживей ме” до болка, до смърт, до край, с такава любов, в която и умирането е невъзможно, с такава любов, от която изход няма. Защото тя съществува и отвъд смъртта, която е просто миг във вечното ѝ царство.

Книга, чиито метафори не са отричане на живота, а утвърждаване на изгарянето. Страници, в които отдаването е действие, равнозначно на самоубийствено съществуване чрез другия. Изключителна сила, криеща се в искреността на споделеното себе си, в смелостта на излизането извън душата, за да се търсиш отвъд, там, където те няма, там, където никога няма да бъдеш намерен. Думи с лице, което не може да се нарисова, защото няма да „стигне черното“, думи – тела, думите като смърт от любов. Писане като отпътуване от живота, поезия като „приказка без щастлив край“ и затова до болка истинска. Изживейте я!

Ива Спиридонова

Цена: 12 лв.

Александър Иванов
ИЗЖИВЕЙ МЕ

Александър Иванов

ИЗЖИВЕЙ МЕ

